

РЕШЕНИЕ

№ 5205

гр. София, 02.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 27.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **7693** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на „Стройкар Тони“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], представлявано от Б. Н. - Управител, чрез адвокат В. С. Д., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица]-партер, срещу Решение № 1040-21-188/15.05.2019 г., издадено от Директор на Териториално поделение на Национален осигурителен институт С.-град /ТП на НОИ С.-град/, с което е потвърдено Разпореждане № 23116/17.04.2019 г. на длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 от КСО, с което декларираното здравословно увреждане с вх. № 188 от 21.02.2019 г. е признато за трудова злополука. Жалбоподателят излага твърдения, че в решението на НОИ, респективно потвърденото с него разпореждане, като такива, в които е отразена погрешна фактическа обстановка за трудовата злополука. Твърди, че решаващият административен орган е приел погрешно, че жалбоподателят не признава злополуката за трудова, а е следвало на основание чл. 62, ал. 2 от АПК да предприеме действия по отстраняване на допуснатата фактическа грешка в издаденото разпореждане, изразяваща се в неправилно посочване, че „злополуката е станала по време и по повод на извършената работа – изтегляне на тежкотоварен автомобил с колесар“. Жалбоподателят изрично посочва в жалбата си, че по време на злополуката не е имало колесар, нито е имало изтегляне, реалната фактическа обстановка е, че починалото лице Б. Д. е чакал колесар, за да изтегли аварирало тежкотоварно МПС. Твърди, че този факт е установен едва след получаване

на потвърденото от Директор на ТП на НОИ С.-град разпореждане, въз основа на което е установено, че тази грешка е допусната в Протокол № 5103-10-3/03.04.2019 г. Счита, за незаконосъобразно, че Директорът на ТП на НОИ С.-град е приел, че от страна на жалбоподателя е пропуснат тридневния срок за възражение срещу констатациите в Протокол № 5103-10-3/03.04.2019 г. От Съда се иска да отмени оспорения административен акт, като върне преписката на административния орган със задължителни указания по прилагане и тълкуване на закона, а именно в Протокол № 5103-10-3/03.04.2019 г., на стр. 3, раздел IV, т. 2 да бъде добавен изразът „да чака“, респективно да се извърши поправка на допуснатата фактическа грешка, като се изясни смислово и граматически изложеното в протокола.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен, не се явява, представлява се от адвокат Д., която моли Съда да уважи депозираната жалба по изложените в същата съобщения. Претендира сторените по делото разноси съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК вр. чл. 144 от АПК.

Ответният административен орган – Директор на Териториално поделение на Национален осигурителен институт С.-град, редовно уведомен, не се явява, представлява се от юриконсулт Б., която излага доводи за недопустимост на жалбата, поради липсата на основания за оспорване по чл. 146 от АПК. При условията на алтернативност моли Съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юриконсултско възнаграждение, като отправя възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 от АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

От административната преписка се установява, че на основание чл. 57, ал. 1 от КСО, в ТП на НОИ С.-град е подадена Декларация с вх. № 188/21.02.2019 г. от „Стройкар Тони“ ЕООД за претърпяна трудова злополука на лицето Б. Н. Д., станала на 12.11.2018 г. на строителен обект на Автомагистрала /АМ/ „Х.“ от км. 78+500 до км. 87+480/500, на около 20 метра от площадката/паркинг на „Стройкар Тони“ ЕООД – 84 км. около 10:00 часа. Към подадената декларация са представени следните писмени доказателства: Протокол № 001/03.12.2018 г. за разследване на злополуката от осигурителя, Доклад от С. Г. П., Придружително писмо № 902121-1/20.09.2019 г., Съдебно-медицинска експертиза № 80/2018 г., Протокол за химическа експертиза № 140Г/20.11.2018 г., Протокол за изследване на кръв/урина/ за изследване на алкохолно съдържание /кръвна група/, Съобщение за смърт № 228/14.12.2018 г., Препис – извлечение от Акт за смърт № 0152/14.11.2018 г., Удостоверение за наследници изх. № 145/16.11.2018 г., Трудов договор № ЛС114/26.07.2017 г., Длъжностна характеристика за длъжността „Шофьор на тежкотоварен автомобил /самосвал/ над 12 тона“, Заповед за командировка № 202/01.11.2018 г., Служебна бележка за проведен начален инструктаж № 202/01.11.2018 г. и Заключение на Служба по трудова медицина

На основание чл. 58, ал. 1 от КСО и Указанията за съвместна дейност на НОИ и Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ за изпълнение на Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудови злополуки с Писмо изх. № 5101-21-188#1/27.02.2019 г. на ТП на НОИ С.-град, документи по Досие № 23116 са изпратени за разследване на трудовата злополука на ТП на НОИ – [населено място]. Указано е след изготвяне протокола от разследване на злополуката, същият да бъде изпратен в ТП на НОИ С.-град за издаване на разпореждане и квалифициране на злополуката, съгласно чл. 60, ал. 1 от КСО.

С писмо вх. № 5101-21-188/16.04.2019 г. на ТП на НОИ С.-град е получен Протокол № 5103-10-3/03.04.2019 г. за резултатите от извършеното разследване на злополуката от ТП на НОИ – [населено място], Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място] и „Стройкар Тони“ ЕООД. На 05.04.2019 г. Протокол № 5103-10-3/03.04.2019 г. от разследването на злополуката, станала с Б. Н. Д. е връчен лично и срещу подпис на представител на „Стройкар Тони“ ЕООД – без посочено име, само срещу положен подпис, непосредствено, до който е посочено „(п)“. Протоколът е връчен на адвокат Д., за което тя е била надлежно упълномощена, въз основа на представено в административно производство Пълномощно. Тя е подписала протокола без забележки и възражения. Никой от членовете не изразил особено мнение, като в тридневния срок от връчване на протокола не са депозирани възражения относно констатациите или начина на провеждане на разследване на злополуката.

С Разпореждане № 23116/17.04.2019 г. на основание чл. 60, ал. 1 от КСО, декларираната от осигурителя злополука № 188/21.02.2019 г. станала с Б. Н. Д., е приета за трудова злополука по чл. 55, ал. 1 от КСО /л.13/. Срещу така издаденото разпореждане от страна на осигурителя е депозирана жалба, с която изискано да бъде отстранена допуснатата грешка в изложените по случая факти – „злополуката е станала през време и по повод на извършваната работа – изтегляне на тежкотоварен автомобил с колесар“. Изложен е довод, че автомобил с колесар не е имало, т.е. че описаната фактическа обстановка в разпореждането и протокола от разследването противоречи на действителното положение. Посочено е, че колесарът не е пристигнал на мястото на инцидента до 10:00 часа, същият се е намирал около [населено място], като му е съобщено да се върне. В протокола от проведеното разследване и по-конкретно в раздел IV, т. 2 е посочено, че е пропуснато словосъчетанието „да чака“ екип механик и колесар за изтегляне на тежкотоварен камион „И.“ с рег. [рег.номер на МПС] . Така допуснатата техническа грешка е обективирала погрешен извод: „злополуката е станала през време и по повод на извършената работа – изтегляне на тежкотоварен автомобил с колесар“, тъй като фактическата обстановка не кореспондира с написаното. Посочено е, че починалият Б. Д. е взел неправомерно ключовете на камиона и го е запалил сам, и че този факт е в противоречие с написаното от длъжностното лице „при опит да спре самопривело се в движение тежкотоварен автомобил“, поради което и тази констатация е оспорена. В заключение е поискано от административния орган да се коригира Протокол № 5103-10-3/03.04.2019 г. за резултатите от извършеното разследване на злополуката, станала с Б. Н. Д., като в раздел IV, т. 2 бъде допълнено словосъчетанието „да чака“, респективно да бъде издадено разпореждане, обективиращо действителните факти по случая.

По повод така подадената жалба е постановено оспореното пред Съда Решение № 1040-21-188/15.05.2019 г., издадено от Директор на ТП на НОИ С.-град, с което

жалбата е оставена без уважение и е потвърдено Разпореждане № 23116/17.04.2019 г. В решението е посочено, че осигурителят не се е възползвал от законово предвиденото право, регламентирано в чл. 11 от Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки, че в случай на несъгласие с отразените в протокола от разследването констатации, лицата по чл. 58, ал. 4 и ал. 6 от КСО могат да подадат възражения в тридневен срок от връчването му, които се прилагат към протокола от разследването на злополуката. Административният орган е посочил, че протоколът е подписан без особено мнение и връчен на членовете на комисията, и в законово определения срок възражения не са постъпили. Прието е за безспорно установено въз основа на доказателствата по случая, че претърпяното на 12.11.2018 г. от Б. Н. Д. здравословно увреждане – остра кръвозагуба, станало на 12.11.2018 г. през време и по повод на извършваната работа – изтегляне на тежкотоварен автомобил с колесар, обхваща предвидените в нормата на чл. 55, ал. 1 от КСО хипотези и може да бъде прието за трудова злополука. Поради установеното оспореното Разпореждане № 23116/17.04.2019 г. е потвърдено като правилно и законосъобразно, а жалбата оставена без уважение като неоснователна.

В хода на съдебното производство по искане на жалбоподателя бяха допуснати и разпитани в качеството на свидетели следните лица: И. В. В. и С. Г. П..

Свидетелят В., заяви, че лично е написал и създал протокола, относно разпореждането, допълва, че не го е създал той, тъй като не разполага с такова правомощие и задължение. Относно случая заявява, че в нито един момент от разследването не е установено присъствие на колесар, нито е установено изтегляне на товарен автомобил с колесар. Непосредствено преди злополуката наличието на пострадалия на мястото е било с идеята да бъде изчакано получаването на колесар с механик. Това е било по разпореждане на ръководството на фирмата, за да може да бъде преместен от там повредения автомобил, респективно транспортиран, но не е наясно кой е издал това разпореждане. Разбрал е от един от членовете на комисията - С. Г. П., че е очакван колесар. Пострадалият, след като е бил оставен да чака пристигането на механика и колесара, свидетелят предполага, че е влязъл във временно паркинг място, обособено на самата изграждаща се магистрала, запалил е автомобилът „И.“ – неговият камион, и вероятно е слязъл да пуши при запален двигател. Предвид, че камионът е бил под наклон и перпендикулярно на магистралата, в даден момент е започнал да се движи и слиза надолу. Предполага, че в резултат на изпадане в паника, пострадалият се е опитал да спре камиона, но не е успял да го овладее. Камионът-влекач е стигнал до дерето и е паднал в дерето, където е намерен с работещ двигател. Според свидетеля, пострадалият е паднал от камиона. Заявява, че не може да определи дали случилото се е трудова злополука или не, при него не са постъпвали възражения от страните. При прехвърлянето на черновата в констатациите, заявява, че не е дописвал в т. IV.2 – „да изчака“, като този факт е установен от него едва при получаване на призовката за явяването му пред Съда.

Свидетелят П., заявява, че е бил технически ръководител на обекта. На 12.11.2018 г., сутринта, от негова страна е проведен инструктаж на работниците, като им е поставил задачите за деня. На Б. Д. е разпоредил да изчака, че от [населено място] ще пристигнат майстори с влекач, за да бъде изтеглен камионът, тъй като е бил повреден. На обекта не е пристигнал влекач – рапатрак, за да изтегли камиона, поради случилия се инцидент. Пет минути, непосредствено преди инцидента, свидетелят е видял Б. Д.,

който стоял до камиона. Малко по-късно се е случил инцидентът. Непосредствено след инцидента свидетелят е видял Д., легнал на земята, като го е попитал какво е случило. Пострадалият му отговорил, че е паднал от камиона. Свидателят се погрижил за пострадалия, дал му вода, обадил се на 112, като дошла линейка. Откаран бил жив, впоследствие в болницата Д. е починал. В заключение заявява, че лично той се обадил рапатрака да не идва на обекта. На самия обект нямало други рапатраци. Съдът ще коментира свидетелските показания при излагане на правните си изводи.

В хода на съдебното производство към доказателствения материал по делото с приобщиха следните писмени доказателства:

Представени от трета неучастваща по делото страна:

1. Окръжна прокуратура – [населено място] – Следствено дело № 1/2019 г. по описа на Окръжна следствена служба – [населено място].

Предвид установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срока по чл.149 от АПК, от лице с правен интерес – адресат на акта, който подлежи на съдебен контрол, съгласно чл. 73, ал. 4 от ЗУСЕСИФ, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, извършвайки контрол за законосъобразност на обжалвания акт, Съдът не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства, да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган. Съгласно нормата на чл. 117, ал. 1, т. 2 от КСО, директорът на съответното ТП на НОИ е компетентен да се произнесе по жалбата срещу разпореждане за признаване или непризнаване на злополуката за трудова. Актът е издаден в предвидената от закона писмена форма при спазване на административнопроцесуалните правила.

Въз основа на събраните в хода на проведеното разследване данни, е издадено Разпореждане № 23116/17.04.2019 г. от длъжностно лице в ТП на НОИ-С. град, с което станалата злополука е приета за трудова.

Разпореждането е оспорено пред Директор на ТП на НОИ-С. град, който е потвърдил същото с Решение № 1040-21-188/15.05.2019 г. Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че при издаването на оспореното решение не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Трудовата злополука като осигурен социален риск е легално дефинирана в разпоредбата на чл. 55, ал. 1 от КСО и представлява всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт. За да бъде приета злополуката за трудова е необходимо едновременното наличие на няколко предпоставки - внезапно увреждане на здравето /внезапно, външно неочаквано и непредвидимо еднократно и пряко въздействие върху човешкия организъм, което накърнява телесната цялост и нарушава нормалното функциониране на органите на човешкото тяло/, злополуката да е станала с осигурено лице, функционална

зависимост между изпълнението на трудовите функции и внезапното увреждане на здравето - това е връзката на увреждането с обичайните обстоятелства и условия, при които протича изпълнението на трудовата функция по трудовото правоотношение с работодателя, неблагоприятен резултат от увреждането - неработоспособност или смърт и причинна връзка - неблагоприятният резултат /неработоспособността/ да бъде пряко следствие от внезапното увреждане на здравето, а не на други обстоятелства, както и при нетравматични увреждания внезапното увреждане на здравето да е настъпило в резултат от извършваната работа.

За да бъде осъществен фактическият състав на трудовата злополука, е необходимо да бъде установена два вида връзка: функционална /между настъпилата злополука и условията на труд/ и причинна /между увреждането и настъпилия вредоносен резултат/. При травматичната трудова злополука компетентно да се произнесе по функционалната връзка е длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО. Съгласно нормата на чл. 60, ал. 2 от КСО, при декларирана злополука по повод на нетравматично увреждане разпоредването по ал. 1 се издава въз основа на решението на органите, осъществяващи експертизата на работоспособността. В конкретния случай е налице травматично увреждане, поради което тази разпоредба не е приложима и причинната връзка се установява от съответното длъжностно лице.

Следователно трудовата злополука, като внезапно увреждане на здравето, е резултат /последица, следствие) на извършваната работа. Предвид изложеното следва извод, че за да бъде определено като „*трудова злополука*“ едно внезапно увреждане на здравето, то трябва да е станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, включително и когато тя не се обхваща от трудовата функция, но е извършена в интерес на предприятието. Трудовата злополука като внезапно увреждане на здравето, е следствие, а извършваната работа е причината за това следствие, т.е. внезапното увреждане на здравето и извършваната работа са в причинна връзка по смисъла на Наредбата за медицинската експертиза /аргумент от чл. 61, ал. 1, т. 6, чл. 66, чл. 72, чл. 73, ал. 1/.

Условията и редът за деклариране, установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки се определят с Наредба за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки /НУРПОТЗ/, в сила от 01.01.2000 г., приета с Постановление на Министерски съвет на Република България № 263 от 30.12.1999 г.

Съгласно нормата на чл. 2 от Наредбата, за всяка трудова злополука пострадалият, непосредственият му ръководител или свидетелите на злополуката незабавно уведомяват ръководителя на осигурителя/предприятието ползвател или упълномощеното от него длъжностно лице. Незабавно след уведомлението за трудова злополука ръководителят на осигурителя/предприятието ползвател или упълномощеното от него длъжностно лице са длъжни да организират разследване на обстоятелствата на злополуката, като при разследването задължително се канят представители на работниците и служителите от комитетите и групите по условия на труд и на синдикалните организации в предприятието /ал. 2/.

За резултатите от разследването се съставя протокол, който трябва да съдържа осигурителя/предприятието ползвател; пострадалите лица; мястото и времето на злополуката; свидетелите на злополуката и лицето, оказало

първа помощ; обща характеристика на работата, извършвана от пострадалия /пострадалите/ преди злополуката; специфичното физическо действие, извършвано от пострадалия /пострадалите/ в момента на злополуката, и свързания с това действие материален фактор; отклонения от нормалните действия и условия и материалния фактор, свързан с тези отклонения; начина на увреждане и материалния фактор, причинил увреждането; допуснати нарушения на нормативните актове; лицата, допуснали нарушенията; необходимите мерки за недопускане на подобни злополуки, като към протокола се прилагат писмени показания на свидетелите на злополуката. Препис от протокола по ал. 3 се предоставя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт.

Съгласно чл. 3 от Наредбата когато обстоятелствата, при които е станала злополуката, дават основания да се предполага, че тя е трудова, ръководителят или упълномощеното от него длъжностно лице са длъжни в срок 3 работни дни от узнаването за нейното настъпване да подадат в териториалното поделение на НОИ по регистрация на осигурителя/предприятието ползвател декларация по образец, утвърден от управителя на НОИ, и обнародвана в „Държавен вестник“. Декларацията се вписва в регистъра за трудовите злополуки в предприятието.

Съдът намира изложените в жалбата доводи за неоснователни. Видно от представената по делото административна преписка е, че Протокол № 5103-10-3/03.04.2019 г. за резултатите от извършеното разследване на злополуката е връчен на упълномощен представител на „Стройкар Тони“ ЕООД – адвокат В. Д., съгласно представено с административната преписка Пълномощно. Видно от протокола, че същата не е отправила особено мнение или възражение относно съдържанието му, респективни констатациите на комисията, в която като член е бил определен и служител на жалбоподателя - С. Г. П., Началник отдел „Човешки ресурси“, представител на осигурителя в К. на дружеството.

Нормата на чл. 11 от НУРПОТЗ, определя, че протоколът от разследването се връчва на лицата по чл. 58, ал. 4 и ал. 6 от КСО, сред които представител на работниците и служителите в комитетите и групите по условия на труд. В случай, че лицата по чл. 58, ал. 4 и ал. 6 от КСО не са съгласни с констатациите или начина на провеждане на разследването на злополуката, същите имат право да подадат възражения в тридневен срок от връчването, които се прилагат към протокола от разследването. Безспорно е, а и не се представиха доказателства за депозираны такива възражения срещу констатациите в протокола от разследване на злополуката. Същият е връчен на процесуалният представител на жалбоподателя - адвокат Д. на 05.04.2019 г., лично срещу подпис. Следователно правилни са изводите на административния орган в тази насока.

При наличието на представител на дружеството в определената да проведе разследването комисия, респективно и надлежно упълномощен адвокат в административното производство, не могат да се приемат за основателни релевираните в жалбата доводи за „погрешна фактология по случая“. Съдът намира за неоснователен доводът на жалбоподателя, че така погрешно отразени фактите в протокола биха били предпоставка за осъществено срещу

него наказателно преследване.

Видно от приобщеното Следствено дело № 1/2019 г., е че е образувано досъдебно производство срещу неизвестен извършител по описа на Окръжна прокуратура – Л.. Досъдебното производство по Следствено дело № 1/2019 г. е било приключено и изпратено до Окръжна прокуратура – [населено място] с мнение за прекратяване на основание чл. 243, ал. 1, т. 1 вр. чл. 24, т. 1 от НПК, с изрично посочване, че от събраните в хода на досъдебното производство доказателства не са установени данни относно вината на конкретно лице за настъпилия инцидент.

Като е приел, че са налице основания да се приеме злополуката за трудова, осигурителят е подал в ТП на НОИ декларация по образец, в която е посочено, че злополуката е станала в 10:00 часа на 12.11.2018 г. на строителен обект – АМ „Х.“ от км 78+500 до км 87+700, в конкретика 84+480 на около 20 метра от площадка – паркинг на „Стройкар Тони“ ЕООД – 84 км. Посочено е, че пострадалият по устно разпореждане на техническия ръководител, дадено след провеждане на сутрешния инструктаж, е трябвало да изчака механик и колесар за изтегляне на тежкотоварен камион „И.“, с рег. [рег.номер на МПС] от паркинг на строителен обект за механизация на АМ „Х.“ в процес на строителство. Пострадалият е бил оставен във фургон – офис на фирма „Стройкар Тони“ ЕООД – 84 км АМ „Х.“ да чака ремонтен екип от [населено място]. На мястото в обсег 300 – 400 м. няма други хора. Видно от декларацията, пострадалият е паднал от тежкотоварен камион, по негови данни без очевидци.

Следователно в процесния случай са налице всички визирани в чл.55, ал.1 от КСО предпоставки, а именно: причинено е внезапно увреждане, това увреждане е причинило временна неработоспособност, налице е причинна връзка между увреждането и настъпилия резултат /неработоспособността е пряко следствие на внезапното увреждане, а не на други обстоятелства/, пострадалото лице е осигурено по чл. 4, ал. 1 от КСО и е налице функционална връзка с извършваната работа, тъй като увреждането е станало по повод на извършваната от него работа, поради което правилно и законосъобразно е квалифицирана като трудова злополуката станала с Б. Н. Д. на 12.11.2018 г.

По изложените съображения, Съдът намира, че жалбата е неоснователна и недоказана, поради което следва да бъде отхвърлена.

По разностите в производството:

С оглед изхода на спора заявеното от ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно. Съдът следва да осъди „Стройкар Тони“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], представлявано от Б. Н. – Управител да заплати на ТП на НОИ С.-град, направените по делото разности, а именно – юрисконсултско възнаграждение, определено съобразно разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, субсидиарно приложими на основание чл. 144 от АПК, в размер на 100.00 лева.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III-то отделение, 60-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Стройкар Тони“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], представлявано от Б. Н. - Управител, чрез адвокат В. С. Д., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица]-партер, срещу Решение № 1040-21-188/15.05.2019 г., издадено от Директор на Териториално поделение на Национален осигурителен институт С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № 23116/17.04.2019 г. на длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 от КСО, с което е признато за трудова злополука претърпяното от Б. Н. Д. увреждане на 12.11.2018 г.

ОСЪЖДА „Стройкар Тони“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], представлявано от Б. Н. – Управител да заплати на ТП на НОИ С.-град юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 лв. /сто лева/.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в четиринадесет дневен срок от съобщаването на страните за постановяването му.

СЪДИЯ: